

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 50973-01-24 מדינת ישראל נ' אל נבי(עציר)
ואח'

לפני כבוד השופטים ח' מאק-קלמנוביץ, מ' ליפשיץ-פריבס, א' סלע

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד ענת ארוסי – כהן
מפרקליטות מחוז ירושלים - פלילי

נגד

הנאשמים
1. מוסטפא עבד אל נבי (עציר)
ע"י ב"כ עוה"ד מוחמד מחמוד
2. אחמד נתשה (עציר)
ע"י ב"כ עוה"ד מועאד אבו ארשיד

גזר דין

השופטת חגית מאק-קלמנוביץ:

האישומים

1. הנאשמים הודו והורשעו בכתב אישום מתוקן המייחס להם עבירות ביטחון חמורות, כפי שיפורט להלן.

על פי האמור בכתב האישום, כשנתיים עובר להגשת כתב האישום, נאשם 1 החל להתחזק מבחינה דתית, לתמוך ולהזדהות עם אידיאולוגיה של ארגון דאע"ש – המדינה האיסלאמית (להלן: מדא"ש), שהוא ארגון טרור מוכרז מכח חוק המאבק בטרור תשע"ו-2016 (להלן: חוק המאבק בטרור). הוא נהג לצפות בקביעות בסרטונים ותכני המדא"ש, הכוללים הטפות דתיות, עריפות ראשים והוצאות להורג מסוגים שונים. החל מחודש ספטמבר 2023 החל גם נאשם 2 לתמוך במדא"ש ולהזדהות עמו. הוא צפה בסרטונים של הוצאות להורג ועריפות ראשים, ונשבע שבועת אמונים למדא"ש בהתאם לסרטון הדרכה שבו צפה.

על רקע הזדהותו עם רעיונות המדא"ש, ובעוד מדינת ישראל מצויה במלחמה, גמלה בליבו של נאשם 1 החלטה לבצע פיגוע טרור בדרך של פיצוץ משאית תופת מלאה במיכלי גז סמוך לכנסת ישראל. הוא למד לעומק נושאים הקשורים בחומרי נפץ, וכן חיפש מידע והוריד

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 50973-01-24 מדינת ישראל נ' אל נבי(עציר)
ואח'

למחשבו קבצים שונים הנוגעים לייצור חומרי נפץ, פיצוץ מרחוק וכדומה, ורשם מידע נוסף במחברת. לצורך ייצור חומרי הנפץ הנאשם רכש בבית מרקחת בחודש נובמבר 2023 בקבוקי מי חמצן ואצטון, וערך ניסויים להכנת חומרי הנפץ. לצורך השלמת הכנת חומר הנפץ פנה נאשם 1 לנאשם 2 וביקש ממנו להשיג עבורו כלים וחומרים שונים שנדרשו לייצור מטען נפץ, ונאשם 2 הבטיח להשיגם. במפגש ביניהם הציע נאשם 1 לנאשם 2 להשתתף עמו בייצור מטענים לפיגוע, ונאשם 2 נענה להצעה. בהמשך לאמור, נאשם 2 ביקש לרכוש מבעל משתלה את הכלים והחומרים אך נענה בשלילה, והודיע לנאשם 1 שינסה לרכוש אותם במשתלה אחרת. הנאשמים חדלו מהשלמת תכניתם בשל מעצרים ביום 26.12.23.

עם כניסת כוחות משטרה לביתו של נאשם 1 לשם מעצרו, הנאשם השליך לרצפה את ההחסן הנייד בו החזיק את התכנים האמורים, במטרה למנוע את תפיסתם.

בנוסף, במהלך חודש אוקטובר 2023 נאשם 2 תלה למשך שבוע שני דגלים גדולים של ארגון החמאס, שאף הוא הוכרז כארגון טרור.

2. הנאשמים הורשעו בעבירות אלו:

נאשם 1:

הכנה לביצוע מעשה טרור של רצח בנסיבות מחמירות – עבירה לפי סעיף 28(א)(3)+(4) לחוק המאבק בטרור, יחד עם עבירה לפי סעיף 301(א)(10) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

ניסיון לפעולה בנשק למטרות טרור – עבירה לפי סעיף 30(א) לחוק המאבק בטרור בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין.

קשר למעשה טרור של פעולה בנשק למטרות טרור – עבירה לפי סעיף 38(ג)(1) בצירוף סעיף 30(א) לחוק המאבק בטרור.

אימונים או הדרכה למעשה טרור – עבירה לפי סעיף 29(ב) לחוק המאבק בטרור.

נאשם 2:

קשר למעשה טרור של פעולה בנשק למטרות טרור – עבירה לפי סעיף 38(ג)(1) בצירוף סעיף 30(א) לחוק המאבק בטרור.

חברות בארגון טרור – עבירה לפי סעיף 22(ב) לחוק המאבק בטרור.

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 50973-01-24 מדינת ישראל נ' אל נבי(עציר)
ואח'

טיעוני הצדדים

3. **ב"כ המאשימה** טענה כי מדובר בפרשה חמורה במיוחד של תכנון פיגוע תופת, אשר ליבת חומרתה נעוצה בכך שהמעשים אינם בגדר מחשבות בלבד, אלא תכנית אופרטיבית ומושקעת. לשיטתה, מכלול הראיות, לרבות הצפייה היומיומית בסרטוני אלימות קיצונית, החזקת חומרי הסתה והדרכה, כתיבת נוסחאות להכנת חומרי נפץ וגיוס שותף, מצביעות על כוונה ממשית של הנאשמים לבצע פיגוע קטלני, ויש להטיל על הנאשמים עונש שלא יפחת מהעונש שהיה מוטל עליהם אילו היה הנסיון מצליח.

ב"כ המאשימה הדגישה את הצורך בהחמרה ניכרת בענישה, במיוחד לאחר אירועי 7.10.23, אשר לטענתה מחייבים מסר משפטי ברור של הרתעת היחיד והרבים, גם במקרים שבהם הפיגוע סוכל. המאשימה ציינה כי תסקירי שירות המבחן בעניינם של שני הנאשמים אינם מצביעים על נטילת אחריות ממשית או נסיבות המצדיקות הקלה.

היא ביקשה לקבוע מתחמי ענישה כדלקמן:

ביחס לנאשם 1 – מתחם של 16–20 שנות מאסר, ובתוכו ביקשה להטיל על הנאשם 17 שנות מאסר בפועל.

ביחס לנאשם 2 – מתחם של 5–7 שנות מאסר, כשמיקומו של הנאשם בחלקו האמצעי של המתחם.

כמו כן התבקש חילוט המחשב והטלפון שנתפסו, בהם נמצאו החומרים הרלוונטיים.

4. **ב"כ נאשם 1** טען כי המאשימה הרחיבה יתר על המידה בטיעון כללי על טרור ומלחמה, תוך התרחקות מעובדות כתב האישום המתוקן. לטענתו, עניין רשיד רישק (שפסק הדין בעניינו יידון להלן) שאליה הפנתה המאשימה חמורה באופן ניכר מהאירוע הנדון, וכוללת פעולות אופרטיביות שלא התקיימו בעניינו.

הסניגור הדגיש כי חלק ניכר מן ההתנהלות המתוארת בכתב האישום התרחש כשנתיים לפני אירועי 7.10.23, ואין ראיה כי המלחמה השפיעה על הנאשם או זירזה את מעשיו. לדבריו, מדובר בשלבי תכנון בלבד, ללא כל פעולה ממשית בשטח וללא התקדמות אופרטיבית.

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 50973-01-24 מדינת ישראל נ' אל נבי(עציר)
ואח'

ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם ענישה נמוך משמעותית מזה שביקשה המאשימה, שבקצהו העליון עומדות 11 שנות מאסר, ולהעמיד את עונש המאסר בפועל על 9 שנות מאסר, תוך התחשבות בהודאה ובעובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי.

5. **ב"כ נאשם 2** טען כי חלקו של מרשו מצומצם ביותר ומהותו סיוע בלבד. לגרסתו, נאשם 2 לא יזם את המעשים, לא ידע כיצד מכינים מטען חבלה, ומעשיו התמצו במענה לפנייה של נאשם 1 ובבדיקה אם ניתן להשיג חומרים.

הסניגור הדגיש כי כתב האישום מייחס לנאשם 2 חברות בארגון המדינה האסלאמית בלבד, וכי מציאת דגלי חמאס בביתו אינה מקימה חברות כפולה בארגון טרור. עוד הוטעם כי מדובר בבגיר צעיר, נעדר עבר פלילי, הסובל מבעיות רפואיות.

לעניין העונש טען כי הפסיקה שהוגשה משקפת כבר את מגמת ההחמרה שאחרי 7.10.23, ואין מקום "להכפיל" את ההחמרה כפי שמבקשת המאשימה. הוא ביקש לקבוע מתחם של 16–30 חודשי מאסר, ולהעמיד את העונש בתחתיתו – 16 חודשים בפועל.

6. דברי הנאשמים

הנאשמים עצמם טענו כי לא הייתה להם כוונה ממשית לפגוע באיש וכי מדובר ב"דיבורים בלבד". כל אחד מהם העלה טענות בדבר מצבו הרפואי והיעדר טיפול הולם במהלך מעצרו.

מתחם העונש ההולם

7. הנאשמים שבפנינו הורשעו בכך שערכו הכנות שונות על מנת לבצע פיגוע טרור שאמור היה לפגוע באזרחים חפים מפשע, באופן אקראי, אך בשל היותם תושבי מדינת ישראל. הרקע למעשים היה הזדהותם של הנאשמים עם הערכים והאידיאולוגיה של ארגון המדינה האיסלאמית, כל זאת בעוד מדינת ישראל שרויה במלחמה. במעשים אלו סיכנו הנאשמים את חייהם, ביטחונם ושלומם של תושבי מדינת ישראל. מעבר למשמעות המיידית של המעשים, ניכר במעשים גם הפן האידיאולוגי העומד ברקע להם. הזדהותם של הנאשמים עם ארגון טרור בעל אידיאולוגיה רצחנית, השואף להשליט במדינות העולם, ואף במדינת ישראל, שלטון של

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 50973-01-24 מדינת ישראל נ' אל נבי(עציר)
ואח'

טרור. על פי עובדות כתב האישום, הפיגוע היה אמור להתבצע בסמוך לכנסת ישראל, ובכך להתריס כנגד ריבונותה של המדינה.

8. הפסיקה הכירה בכך ש-

"אין ספק כי ארגון הג'יהאד העולמי "המדינה האסלאמית" (דאע"ש), וארגונים אחרים דומים, מהווים סכנה חמורה למדינות בהן פועלים ארגונים אלה ולתושביהן, כמו גם סכנה למדינת ישראל ולעולם החופשי כולו. מעשיו הרצחניים, האכזריים והבלתי אנושיים של ארגון דאע"ש ידועים למרבה הצער בכל העולם, וסכנותיו גלויות וברורות.

"החיים בצל איומי הטרור הפכו בעידן הנוכחי למציאות גלובלית. החשש ממחיר הדמים שגובה פעילות טרור אינו עוד נחלתם של אזורים ומדינות הנתונים לסכסוכים ממוקדים אלא הוא קיים כאיום ממשי ומוחשי על חייהם של מיליונים בכל היבשות, בכל קצווי תבל. המאבק בטרור הפך לאתגר עולמי, הטרור הפך לאויבה של תפישת העולם הדמוקרטית ששמה לה למטרה את הבטחת חירויות האדם והאזרח - את הזכות לחיים, את השוויון ואת כבוד האדם, את חופש הדת וחירויות נוספות שאינן מתיישבות עם תפישות העולם בהן אוחזים על פי רוב ארגוני הטרור" (ע"פ 3827/06 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (27.3.2007)).

דברים אלה שנכתבו לפני קרוב לעשור עודם נכוחים כיום, ואף במשנה תוקף. לצד התפשטות והתגברות הטרור בעולם, במידה רבה על ידי ובהשפעת ארגון דאע"ש, גם איומי הטרור על מדינת ישראל נותרו כאלה שאין להקל בהם ראש". (ע"פ 8333/15 מדינת ישראל נ' מהראן חאלדי (23.8.16) פסקה 10).

דברים אלה נכתבו בהקשר של יציאתם של צעירים ממדינת ישראל לחו"ל במטרה להצטרף לשורות הארגון. הם תקפים, וביתר שאת, כשמדובר בנסיון להשליט את ערכיו של ארגון זה בתחומי מדינת ישראל, בדרך של רצח ופיגועי טרור.

9. עוד נאמר בפסיקה, בהקשר של עתירה נגד הריסת ביתו של מחבל, כי

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 50973-01-24 מדינת ישראל נ' אל נבי(עציר)
ראח'

"מדינת ישראל נלחמת זו עת ארוכה בגורמי טרור אשר אינם בוחלים בכל אמצעי לפגיעה בחפים מפשע. בתקופה האחרונה פיגוע רודף פיגוע והנתונים מלמדים כי רק בשנה האחרונה, ועוד לפני אירועי הימים האחרונים, בוצעו למעלה מאלפיים פיגועי טרור שגבו את חייהם של עשרות בני אדם חפים מפשע. בשעה ששורות אלה נכתבות, מצויה מדינת ישראל במערכה קשה ומדממת מול אותו ארגון טרור רצחני שבשליחותו בוצע הפיגוע שבענייננו, לאחר שזה ביצע מעשים נפשעים ונתעבים שהדעת אינה סובלת, באלפי בני אדם, בהם קשישים, נשים וילדים. במציאות ביטחונית קשה ומורכבת זו, מדינה חפצת חיים זכאית, ואף חייבת, לנקוט אמצעים, גם אם קשים, לשם הגנה על שלום אזרחיה ותושביה ועל ביטחונם" (בג"ץ 7287/23 הילאל גידאן נ' המפקד הצבאי לאזור הגדה המערבית (11.10.23) פסקה 14).

10. ב"כ הצדדים הפנו לפסיקה לעניין הענישה הנוהגת, כמפורט להלן:

- ע"פ 3312/19 מדינת ישראל נ' חאלד אבו גודה (22.1.23): המשיב הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של רצח בכוונה תחילה שהוא מעשה טרור, פעולה בנשק למטרות טרור, החזקת סכין שהיא מעשה טרור, הכנה לביצוע מעשה טרור שהוא רצח וקשירת קשר לביצוע פשע שהוא מעשה טרור. מדובר באירוע רצח של חייל צה"ל וחטיפה של נשקו, לאחר תקופה של מעשי הכנה. לצד זאת, זוכה מעבירות של ניסיון לרצח שהוא מעשה טרור. מתחם העונש ההולם שקבע בית המשפט המחוזי נע בין מאסר עולם ו-10 שנות מאסר למאסר עולם ו-20 שנות מאסר בפועל, ועל המשיב הוטל מאסר עולם בצירוף 20 שנות מאסר בפועל שירוצו במצטבר, ופיצוי בסך 258,000 ש"ח למשפחת המנוח. ערעור המדינה על זיכוי המשיב מעבירות הנסיון לרצח נדחה, כשבית המשפט דן בהבחנה בין מעשי הכנה לבין עבירה של ניסיון, ובמבחנים שנקבעו בפסיקה לעניין זה.

- תפ"ח (חיפה) 6462-02-23 מדינת ישראל נ' מוחמד מוסלח (9.10.24): גזר הדין ניתן בעניינו של נאשם 2, אשר הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות ביטחון ובהן קשירת קשר למעשה טרור של ביצוע רצח בנסיבות מחמירות, הכנה למעשה טרור של רצח בנסיבות מחמירות במסגרת ארגון חמאס והובלת ונשיאת נשק. בשלב הראשון תכנן נאשם 1 יחד עם גורמים בארגוני טרור לבצע פיגוע

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 50973-01-24 מדינת ישראל נ' אל נבי(עציר)
ואח'

באזרחים באמצעות מטען חומר נפץ. נאשם 1 שיתף את נאשם 2 בתכניתו, אולם בסופו של דבר אנשי החמאס החליטו שלא להוציאה לפועל. נאשם 1 המשיך בתכניותיו, ובשלב זה תכנן לחטוף חיילים, לרצוח אותם ולמכור את נשקם. הנאשמים ביצעו מעשי הכנה לצורך הפיגוע, ביניהם חיפוש ואיתור מקום מתאים, אימוני ירי בנשק בשטח פתוח ונסיון להשיג מכונית לביצוע הפיגוע. נקבע מתחם ענישה בין 8 ל-13 שנות מאסר, ועל נאשם 2 הוטלו 9 שנות מאסר בפועל ומאסרים על תנאי. ערעור הנאשם בעפה"ג 20136-11-24 מחמד מחאמיד נ' מדינת ישראל (19.6.25) נדחה, כולל בקשה לאפשר לו לחזור מהודאתו.

- תפ"ח (ירושלים) 58479-05-22 מדינת ישראל נ' רשיד רישק (25.6.24): הנאשם הורשע לאחר הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות טרור חמורות כנגד כוחות הביטחון ואזרחים ישראלים, בהן קשירת קשר למעשה טרור של רצח בנסיבות מחמירות, חטיפה לשם סחיטה ואימונים או הדרכה למטרות טרור. באישום נוסף הורשע הנאשם בחברות פעילה בארגון טרור - חמאס, גיוס חברים לארגון טרור ואיסור פעולה ברכוש למטרות טרור. הנאשם וחברו קשרו קשר להקים חוליה צבאית שתבצע פיגועים בישראלים ותכננו לחטוף חיילים לצורך עסקאות חילופי אסירים, לבצע פיגועי ירי לעבר אנשי כוחות הביטחון ואף לחסל חבר כנסת. בנוסף, הנאשם הצטרף לארגון הטרור חמאס, קיבל ממנו כספים, ניסה לגייס לארגון חברים וחילק ציוד לביצוע פעולות טרור. נקבע מתחם ענישה בין 9 ל-13 שנות מאסר בפועל, תוך התחשבות במציאות הביטחונית הנוכחית לאחר אירועי ה-7 באוקטובר. בסופו של דבר, בהתחשב בעברו הפלילי של הנאשם ומטעמי הרתעה, נגזרו על הנאשם 12.5 שנות מאסר בפועל, בתוספת הפעלת שני מאסרים על תנאי קודמים, שהצטברו לתקופה כוללת של 13 שנים ו-10 חודשים מאסר בפועל, וכן מאסר על תנאי.

- תפ"ח (ירושלים) 1307-09-13 מדינת ישראל נ' אחמד רישק (19.4.15): שני הנאשמים הורשעו לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות של קשירת קשר לסיוע לאויב במלחמתו ובסיוע לניסיון לייצור נשק, זאת בקשר לתכנון פיגוע רב נפגעים באוטובוס נגד יהודים. נקבע מתחם עונש הולם בין 6 ל-12 שנות מאסר בפועל,

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 50973-01-24 מדינת ישראל נ' אל נבי(עציר)
ראח'

לצד עונשים נלווים. על נאשם 1 הוטלו 10 שנות מאסר בפועל ומאסר על תנאי ועל
נאשם 2 הוטלו 8 שנות מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

- עפ"י (חיפה) 65504-03-25 נעים ג'בארין נ' מדינת ישראל (14.9.25): המערער והמשיב בערעור שכנגד הורשעו בבית משפט השלום בעבירת ניסיון לחברות בארגון טרור בעיצומה של מלחמת חרבות ברזל. הם נעצרו בשדה התעופה כשהיה בכוונתם לטוס לתורכיה ומשם לחצות את הגבול לסוריה והצטרף לארגון דאע"ש. על המערער הוטלו 45 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 10,000 ₪ והמשיב הוטלו 30 חודשי מאסר בפועל והפעלת 8 חודשי מאסר על תנאי, כך שירצה 38 חודשי מאסר בפועל, וקנס בסך 30,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר בעונשו של המשיב כך שירצה 44 חודשי מאסר בפועל, והפחית בעונשו של המערער, כך שירצה 30 חודשי מאסר בפועל.

11. הנאשמים שבפנינו ביצעו מעשי הכנה משמעותיים לצורך פיגוע טרור שמטרתו הרג ופגיעה בחפים מפשע. הם ביצעו את המעשים על רקע הזדהות אידיאולוגית עם ארגון טרור בעל אידיאולוגיה רצחנית וקיצונית. על פי כתב האישום, נאשם 1 צפה בתכנים רבים של הארגון, כולל הטפות דתיות וסרטוני עריפת ראשים והוצאות להורג. נאשם 2 אף הוא צפה בסרטוני עריפות ראשים והוצאות להורג, ואף נשבע שבועת אמונים למדינה האיסלאמית. הנאשמים הגיעו לשלב מתקדם של הוצאת המעשים מהכוח אל הפועל. שניהם היו מעורבים במעשים פיזיים שנעשו לצורך הכנת חומרי הנפץ, אם כי חלקו של נאשם 1 היה גדול באופן ניכר מחלקו של נאשם 2. כמתואר לעיל, נאשם 1 חקר ולמד נושאים רבים הנוגעים להגנת חומרי נפץ ולשימוש בהם, רשם ושמר מידע במחשב ובמחברת. הוא רכש חומרים והחל בניסויים להכנת חומר נפץ בעצמו, וביקש מנאשם 2 לרכוש עבורו חומרים וכלים נוספים. נאשם 2 הסכים לרכוש את הציוד עבור נאשם 1 ואף ניסה לעשות זאת אך לא הצליח להשלים את המשימה.

עובדות כתב האישום מצביעות על פער משמעותי בדומיננטיות בין שני הנאשמים, אך לנוכח המעורבות הפיזית המשמעותית של שניהם, נראה כי הפער המשתקף בעמדתה העונשית של המאשימה גדול יתר על המידה.

12. תכניותיהם של הנאשמים סוכלו בעקבות מעצרם, ולא בשל חרטה או החלטה שלהם עצמם. פוטנציאל הנזק שהיה עלול להיגרם כתוצאה מהמעשים הוא עצום, ורבים היו עלולים

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 50973-01-24 מדינת ישראל נ' אל נבי(עציר)
ואח'

לקפח את חייהם. עם זאת, בפועל לא נגרם כל נזק, ועל אף רצינות כוונותיהם של הנאשמים והעובדה שתכניותיהם עברו לשלב ההוצאה לפועל, הם לא הגיעו לשלב מתקדם של התכניות.

בשים לב לכל האמור לעיל, לענישה הנוהגת כפי שפורטה ולעובדה שהמעשים בוצעו גם בעיצומה של מלחמת חרבות ברזל, אנו קובעים כי מתחם העונש ההולם למעשיו של נאשם 1 נע בין 10-15 שנות מאסר, ולמעשיו של נאשם 2 4-6 שנות מאסר.

העונש הראוי לנאשמים

13. שני הנאשמים הם צעירים ללא הרשעות קודמות. הם הודו במיוחס להם וחסכו זמן. עם זאת, הנאשמים לא הביעו חרטה ממשית על מעשיהם, לא בבית המשפט ולא בפני קצינת המבחן.

מהתסקיר בעניינו של נאשם 1 עולה כי הוא יליד 2004, רווק, ללא עבר פלילי, עובר למעצרו התגורר בבית הוריו בירושלים ועבד בתחום החשמל ומיזוג האוויר. הוא השני מבין שישה אחים במשפחה שתיאר כבעלת קשרים טובים ותומכים, סיים 12 שנות לימוד ובעל בגרות מלאה. הוא הכיר באופן כללי במעשים שביצע, אך התקשה לפרט אודותם ולהסביר את נסיבות מעורבותו בהם. התקשה לגלות התבוננות פנימית עצמית, לא הביע אמפטיה כלפי נפגעים אפשריים של העבירות (אילו היו התכניות יוצאות לפועל), וצמצם מידע באשר להתנהלותו השולית. קצינת המבחן סברה שקיים סיכון גבוה להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום הטרור, והמליצה על ענישה מוחשית ובעלת גבולות ברורים של מאסר בפועל.

בתסקיר בעניינו של נאשם 2 נכתב כי הוא יליד 2003, רווק, ללא עבר פלילי, הבכור מבין 4 ילדים, אובחן כחולה בטלסמיה. עובר למעצרו התגורר בבית הוריו בירושלים, למד בבית הספר עד כיתה יא', ולאחר מכן סייע בפרנסת המשפחה ועבד בנגרות.

קצינת המבחן תיארה כי הנאשם הודה במיוחס לו אך התקשה להסביר את נסיבות מעורבותו בעבירות, התקשה לגלות התבוננות פנימית עצמית ולא הביע אמפטיה כלפי הנפגעים הפוטנציאליים של העבירות. הוערך סיכוי גבוה להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום הטרור. קצינת המבחן המליצה על ענישה מוחשית בעלת גבולות ברורים של מאסר בפועל.

על כן, יש למקם את הנאשמים בחלקו התחתון של מתחם הענישה, גם אם לא בתחתיתו ממש.

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 50973-01-24 מדינת ישראל נ' אל נבי(עציר)
ואח'

14. לנוכח כל האמור אנו מטיילים על הנאשמים עונשים כמפורט להלן :

נאשם 1

מאסר בפועל למשך 12 שנים בניכוי ימי מעצרו.

מאסר על תנאי ל-8 חודשים למשך 3 שנים על כל עבירה על חוק הטרור וכן על כל עבירת נשק.

נאשם 2

מאסר בפועל למשך 5 שנים בניכוי ימי מעצרו.

מאסר על תנאי ל-6 חודשים למשך 3 שנים על כל עבירה על חוק הטרור וכן על כל עבירת נשק.

המחשב והטלפון שנתפסו יחולטו או יושמדו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן והודע היום יב' בכסלו תשפ"ו, 02/12/2025 במעמד הנוכחים.

אילן סלע, שופט

מרים ליפשיץ פריבס, שופטת

חגית מאק-קלמנוביץ, שופטת

